

Hans Veltmeijer

■ Aukje Treep van Gemeentebelangen Groen Soest op de Dalweg, waarvoor een plangebied zal worden ontwikkeld. Het is een van haar grote uitdagingen als wethouder de komende vier jaar.

De groene visiewethouder

Aukje Treep wil Soesters vroeg betrekken bij plannen

Landschapsarchitecte Aukje Treep maakte een jaar geleden pas kennis met de lokale politiek en belandde al snel op een trein die haar naar het wethouderschap bracht. Een 'stip op de horizon' is haar doel.

Hans Veltmeijer

Haar ruime kamer in het gemeentehuis is nog wat kaal, waarvoor zij zich excuseert. Haar gezicht fleurt direct op wanneer ze op het groene uitzicht wijst. Daarom heeft ze voor een kamer aan de noordzijde gekozen, dan maar geen middagzon. Een jaar geleden werd ze gevraagd door Gemeentebelangen Groen Soest (GGS) en voelde zich direct thuis bij die lokale partij. Haar politieke loopbaan verliep vervolgens in sneltreinvaart. En nu is Aukje Treep-van Hoeckel twee weken aan het werk als wethouder.

Op haar bureau valt een goed gevulde pennenbak in allerlei kleuren op. Een cadeautje van haar man en twee kinderen voor haar nieuwe kamer, en een lijntje met haar vorige baan. „Ik zat altijd thuis aan de keukentafel te tekenen. Nu nodig ik als wethouder de mensen uit om met mij mee te tekenen”, licht ze toe. Die uitnodiging met behulp van de pennenbak deed zij ook aan de ambtenaren tijdens haar kennismakingspresentatie.

DE STRAAT Het is de benadering die zij vast van plan is door te zetten, ook naar de inwoners van Soest. Inspraak in een vroeg stadium van plannen, en niet pas wanneer de tekeningen zijn afgerond en vaak alsnog in de gemeenteraad sneuvelen na protesten van omwonenden. „Dat is zonde van het geld en de energie. Mijn hart ligt ook bij de mensen. Er is niets beter dan een rondje door de straat en van inwoners te horen wat er speelt.” De post ruimtelijke ontwikkeling is ondergebracht bij drie verschillende wethouders. Het deel voor de lange termijn zit in de portefeuil-

le van Aukje Treep. „Ik ben de overkoepelende wethouder die een visie voor Soest moet ontwikkelen.” Ze beschouwt dat ook als haar voornaamste doel de komende vier jaar, de 'stip op de horizon'. „Wat voor dorp willen we zijn?”, is de hamvraag. „Hoe houden we ons dorp gezond? Niet alleen qua biodiversiteit maar er moeten ook genoeg woningen zijn.”

NIEUWE SPORTHAL Iets concreter gaat zij zich bezig houden met de Dalwegvisie, de ontwikkeling in het gebied aan en rond de Dalweg. Een hele uitdaging, weet ze. „Er is nog niets. Ik begin met de verkenning. Aan de hand van de kansen die er zijn wil ik het gebied afbakenen.” En nog concreter is het project van de nieuwe sporthal. „Die moet er staan binnen vier jaar. We gaan nu onderzoeken of dat technisch haalbaar is bij de huidige Sportboulevard de Eng, en of er dan woningbouw kan plaatsvinden waar nu Beukendal staat.”

WEERBAAR Eigenlijk is het gewoon een voortzetting van haar beroep, zij het in een andere setting. Meer dan vijftien jaar werkte ze als landschapsarchitecte en deed allerlei publieke projecten in het land. Dat loodste haar langzaam richting de politiek. „Stiekem hoopte ik al die tijd op een opdracht in Soest, want het is toch het mooiste om je kennis toe te passen op de gemeente waar je woont. Als architect in een andere plaats ga je weer weg, hier blijven de mensen dichtbij.” Zo ziet zij dit wethouderschap eigenlijk ook wel: een opdracht in haar eigen gemeente. Maar er zijn ook grote verschillen met haar vorige baan, beseft ze. Zo is er nu een oppositie. Daar maakte zij kennis mee tijdens de presentatie

van het coalitieakkoord. Best even schrikken. Overtuigd van hun mooie akkoord en vol goede moed betraden de nieuwe wethouders de raadzaal. En toen kwam er uit verschillende hoeken de genadeloze kritiek. „O, ja, er is ook een oppositie, dacht ik toen. Dit is politiek. Het werd ook direct duidelijk waar wij niet voor staan. We willen geen strijd maar de raad bij onze plannen betrekken. Zo is het akkoord ook geschreven. Maar dat wordt dan als niet daadkrachtig vertaald.” Het 'volhouden om uitnodigend te blijven', noemt zij een andere uitdaging de komende vier jaar. „We moeten ruimte maken voor elkaar en een wij-gevoel creëren. Mijn deur staat altijd open voor mensen met andere argumenten.” Ze denkt daarbij weerbaar genoeg te zijn tegen ook ongefundeerde kritiek. „En de wethouders moeten elkaar ook vast houden.”

HECHT TEAM Ze spreekt nu al over een hecht team, als het over het college gaat. De intensieve tweedaagse training heeft daar flink aan bijgedragen. „Je leert elkaar goed kennen en krijgt het gevoel: ja, we gaan dit samen doen.” De vier hebben ook veel gemeen, allemaal ouders van wie drie moeders. Aukje Treep brengt ook nu nog gewoon haar dochter iedere dag naar school voordat ze aan het werk gaat. En zij blijft het team van haar dochter hockeytraining geven.

FAMILIEDAG Alleen het zelf hockeyen bij de veteranen in Soest op zondag sneuvelt door haar nieuwe baan. Want ze moet ook in het weekend toch echt stukken gaan doorploegen. „We doen dit als familie toch samen. De zondag wordt dan de familiedag.”